

Arrest

nr. 131 394 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. CAFMEYER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 juli 2014 een asielaanvraag in. Op 27 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U werd op 7 juli 1972 geboren in Ethiopië en vertrok in 1994 naar Polen om er te gaan studeren. Van 1995 tot 1999 volgde u les aan de faculteit 'Engineering and Creation of Environment' van de Main School of Agriculture in Warsaw en studeerde er af als ingenieur. Na uw studies vroeg u asiel aan in Polen en in 2002 werd u er erkend als vluchteling. Het viel u echter moeilijk om werk en huisvesting te vinden in Polen, en in 2003 of 2004 besloot u terug te keren naar Ethiopië. Daar kreeg u echter problemen omwille van uw politieke overtuiging, en besloot in 2006 om opnieuw het land te verlaten. U ging toen naar Noorwegen, waar u opnieuw asiel aanvraagde. Nadat uw asielaanvraag werd afgewezen vertrok u in 2008 naar Zwitserland, waar u nogmaals asiel aanvraagde. U keerde vervolgens terug naar Polen, in de hoop dat de situatie veranderd zou zijn. U vond echter nog steeds geen werk, en vertrok in 2011 naar Zweden. Daar werden uw vingerafdrucken genomen, en in lijn met de Dublin conventie stuurde men u terug naar Zwitserland. U keerde terug naar Polen, maar nog steeds was de situatie niet veranderd. U vond geen werk en was dakloos. In 2012 vertrok u naar Nederland en vroeg er asiel aan, maar men stuurde u opnieuw terug naar Zwitserland. Daar wachtte u naar u verklaart nog steeds op een beslissing inzake uw asielaanvraag. In mei 2013 kreeg u bericht dat uw vader was overleden, en toen besloot u opnieuw naar Ethiopië terug te keren. U probeerde er na de begrafenis van uw vader opnieuw werk te vinden en een bestaan op te bouwen, maar uw Poolse diploma werd niet erkend in Ethiopië. In augustus 2013 ging u terug naar Polen. Ook daar vond u weer geen werk en huisvesting, en u besloot opnieuw te vertrekken. In maart 2014 kwam u aan in België, waar u asiel aanvraagde.

U geeft aan niet terug te kunnen naar Polen wegens de slechte levensomstandigheden. U vond er geen werk en huisvesting en kwam in contact met racisme en discriminatie.

Ter staving van uw verklaringen legt u een rapport van Human Rights Watch, een Poolse diploma en diplomabijlage, een Poolse paspoort, een Poolse geboorte akte, een Poolse rijbewijs, een Poolse document dat u toelaat met vrachtwagens te rijden en uw Ethiopische identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Zowel uit uw verklaringen (CGVS p.2; p.3) als uit documenten van de 'Office for Foreigners of the Republic of Poland' (dd. 14 maart 2014) blijkt dat u in 2002 in Polen werd erkend als vluchteling en er een langdurige verblijfsvergunning hebt.

In het licht van het voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat de bescherming die door Polen wordt verleend, heeft opgehouden te bestaan; of om overtuigende elementen aan te reiken waaruit blijkt dat deze bescherming ontoereikend zou zijn, of om aannemelijk te maken dat u ten aanzien van Polen een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming.

Zowel uit uw verklaringen (CGVS p.2; p.3) als uit documenten van de 'Office for Foreigners of the Republic of Poland' (dd. 14 maart 2014) blijkt dat u in 2002 in Polen werd erkend als vluchteling, en dat deze bescherming nog steeds actueel en niet tijdelijk van aard is. Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus POLEN Asiel in Polen dd. 21 maart 2014, toegevoegd aan administratief dossier) dat het principe van non-refoulement naar het land waar u aan vervolging of ernstige schade zou worden blootgesteld, in casu Ethiopië, in het algemeen wordt gerespecteerd in Polen.

Er kan aldus worden aangenomen dat u in Polen effectieve bescherming geniet ten aanzien van uw land van herkomst, en dat u bijgevolg geen belang kunt doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om Ethiopië te verlaten opnieuw te laten onderzoeken door de Belgische asielinstanties.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees ten opzichte van Polen dient evenzeer te worden gesteld dat er niet kan worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming.

U verklaart met betrekking tot uw vertrek uit Polen dat de levensomstandigheden daar heel slecht zijn en u het slachtoffer werd van discriminatie wegens uw origine. U had geen werk, geen huisvesting en kreeg geen (financiële) steun van de Poolse autoriteiten (CGVS p.2; p.4). Echter, om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van dien aard te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten bijgevolg dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit informatie ter beschikking van het CGVS (COI Focus POLEN Asiel in Polen dd. 21 maart 2014, toegevoegd aan administratief dossier) blijkt echter dat de veiligheidssituatie van personen die internationale bescherming genieten in Polen in het algemeen goed is. Erkende vluchtelingen en personen met subsidiaire bescherming hebben dezelfde rechten op gezondheidszorg als Poolse staatsburgers. In de praktijk houdt dit in dat ze vrije toegang hebben tot standaard medische zorgen via consultaties bij een huisarts, een specialist of op spoedgevallen. Ook verplichte vaccinaties, testen voor diagnoses, therapeutische revalidatie en ziekenvervoer behoren tot de toegankelijke voorzieningen. Ook het recht op onderwijs wordt gerespecteerd in Polen, er is schoolplicht tot 18 jaar voor ieder kind, los van nationaliteit, etnische achtergrond of juridische status. Wat de door u aangehaalde beperkte kansen op de arbeidsmarkt en uw huisvestingsproblemen betreft blijkt uit dezelfde informatie dat deze dienen te worden gekaderd binnen een algemene situatie in Polen waarbij 11% van de bevolking ernstige moeilijkheden heeft met zijn huisvesting en 47% te maken heeft met een te kleine woonoppervlakte, en de werkloosheidsgraad tussen 10 en 15% schommelt. Hoewel de Poolse overheden vluchtelingen niet formeel aanzien als een kwetsbare groep in het kader van tewerkstelling werden ze wel opgenomen in een tewerkstellingsplan dat hen de mogelijkheid biedt om te genieten van specifieke maatregelen in dit verband. Moeilijkheden om werk te vinden hangen volgens UNHCR samen met een aantal variabelen, zoals slechte kennis van het Pools; gebrek aan kennis en vaardigheden; diploma's die niet worden erkend of lager ingeschat; afkerigheid van werkgevers om vluchtelingen in dienst te nemen; en weinig of geen specifieke toeleidingsmaatregelen naar de arbeidsmarkt. In uw geval dient te worden opgemerkt dat u met uw specifieke profiel relatief sterk staat. U hebt een universitair ingenieursdiploma (CGVS p.2-3) en beschikt dus zeker over een aantal relevante vaardigheden en kennis die nuttig zijn op de arbeidsmarkt. Bovendien behaalde u dit diploma aan de Main School of Agriculture in Warsaw (Polen) en kan er dus van worden uitgegaan dat uw diploma zeker wordt erkend en niet lager ingeschat. Verder spreekt u Pools en studeerde ook vijf jaar in het Pools (CGVS p.3), ook de taal lijkt geen barrière te vormen voor uw toegang tot de arbeidsmarkt. Daarnaast doet de overheid op verschillende vlakken ook inspanningen om de kwetsbare situatie van personen die internationale bescherming genieten te verbeteren.

Op basis van het voorgaande kan er dan ook niet worden geconcludeerd dat de discriminatie waarmee u in aanraking zou zijn gekomen (of dreigt mee te worden geconfronteerd bij terugkeer naar Polen) een toestand voor gevolg had die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg dat u geen elementen aanbrengt die aantonen dat u in Polen een gegronde vrees voor vervolging heeft of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: een Pools diploma en diplomabijlage, een Pools paspoort, een Poolse geboorte akte, een Pools rijbewijs en een Pools document dat u toelaat met vrachtwagens te rijden staven louter de bescherming die u in Polen geniet, en die in deze beslissing geenszins wordt betwist, integendeel. Uw Ethiopische identiteitskaart staat uw nationaliteit, die hier evenmin wordt betwist. Het rapport van Human Rights Watch betreft de algemene situatie in Ethiopië. Gezien kan worden aangenomen dat u in Polen effectieve bescherming geniet ten aanzien van Ethiopië, kan dit document bovenstaande conclusies evenmin ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste Middel op de *"Schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel"*. Verzoeker voert in een tweede middel de schending van artikel 5 EVRM en in een derde middel de schending van artikel 10 van het EG Verdrag aan.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige geweekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS, 26 februari 2007, nr. 168 263). Verzoekster toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.6. Met betrekking tot het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet erop gewezen worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees

Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de rechten van de mens geen recht op asiel.

2.7. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Artikel 10 van het EU-Verdrag luidt: *“De lidstaten treffen alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit Verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren. Zij vergemakkelijken de vervulling van haar taak. Zij onthouden zich van alle maatregelen welke de verwezenlijking van de doelstellingen van dit Verdrag in gevaar kunnen brengen”*. Verzoeker blijft in gebreke aan te duiden hoe “artikel 10 EG-Verdrag” (lees EU-Verdrag) zou zijn geschonden. Derhalve is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen enkele ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het uiterst summier herhalen van het asielrelaas en beklemtoont de waarachtigheid ervan. Hij geeft algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Waar verzoeker stelt *“zijn leven is manifest in gevaar in Irak”*, neemt de Raad aan dat het hier een materiële vergissing betreft. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.3. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Polen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK